

deren fra 18—25 Aar, man vil søge beskæftiget ved offentlige Arbejder, idet man for saa vidt angaar ugifte Personer under 25 Aar vil finde det rettest, at de, forudsat at de ikke kan opnaa ordinær Beskæftigelse, henvises til en Ungdomslejr, jfr. det samtidig hermed fremsatte Forslag til Lov om Ungdomslejre.

Som det fremgaar af vedlagte som Bilag 1 og 2 aftrykte Tabeller, er der, selvom der arbejdes efter gældende Overenskomst, opnaaet meget forskellige Fortjenester ved de forskellige Arbejder, men endvidere viser Erfaringerne, at der ogsaa indenfor det enkelte Arbejde kan opnaas meget forskellige Gennemsnitsfortjenester for forskellige Arter af Arbejder (f. Eks. Jordarbejder, Bælgningsarbejder, Materialefremstilling m. v.) eller for forskellige Afsnit inden for samme Art (f. Eks. ved Jordarbejde som Følge af Forskel i Trilleafstand eller i Jordbundens Beskaffenhed). Dette maa anses for mindre heldigt, idet den dygtige Arbejder, der maaske endog har større Forsørgerbryder, derved udsættes for at opnaa en mindre Arbejdsfortjeneste end mindre kvalificerede og mindre trængende, og man har derfor anset det for rettest, at der tilvejebringes et mere ensartet Løngrundlag for de Arbejdere, der henvises til disse Arbejder. Men rent bortset fra dette Ønske om mere Ensartethed i Løngrundlaget, er det Regeringens Opfattelse, at de Lønninger, der hidtil er opnaaet ved Arbejder, der iværksættes med henviste arbejdsløse, i en Række Tilfælde har ligget for højt, og at det derfor er nødvendigt, naar man nu gaar ind for i større Omfang at skabe Beskæftigelse for arbejdsløse, da at finde et Løngrundlag, som i højere Grad end hidtil er Udtryk for, at den arbejdsløse vel nok bringes i Arbejde og derved fjernes fra Understøttelse eller Socialhjælp, men at dette dog kun opnaas ved meget betydelige økonomiske Ofre fra Samfundets Side. Medens Gennemsnitsfortjenesten for Lønninger til henviste arbejdsløse som foran anført i første Halvaar af 1940 laa paa ca. 1 Kr. 75 Øre i Timen og nu ligger noget højere, har man ved Fastsættelsen af Lønnen taget sit Udgangspunkt i en Ugeløn, idet man dog under Hensyn til Forskellen i Leveomkostningerne i de forskellige Dele af Landet har graderet denne for Storkøbenhavn, Købstæderne og Landdistrikterne. Hertil kommer de Dyrtdstillæg, der efter Lovens Ikrafttræden generelt maatte blive fastsat for almindeligt forekommende Arbejder. Under Hensyn til den i en Række Arbejdsforhold gennemførte Arbejdsfordeling har

man bibeholdt den nugældende Regel om, at der ved disse offentlige Arbejder skal arbejdes paa nedsat Arbejdstid, idet man dog har ændret de 36 Timer ugentlig til 40 Timer.

Til Lovforslagets enkelte Paragrafer skal man i øvrigt knytte følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Bestemmelsen, der er ny, tager Sigte paa at tilvejebringe et intimt Samarbejde mellem de iværksættende Myndigheder, for at det i videst muligt Omfang kan opnaas, at Arbejder, der af det offentlige eller med Tilskud fra det offentlige iværksættes med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal, gaar i Gang til de Tidspunkter og paa de Steder, hvor det maa anses for mest formaalstjenligt. Da Arbejds- og Socialministeriet ligger inde med og stadig modtager et omfattende statistisk Materiale, der til enhver Tid vil kunne skabe Klarhed om, hvorvidt beskæftigelsesmæssige Hensyn taler for, at et nærmere angivet Arbejde iværksættes, har man stillet Forslag om, at der afgives Indberetning til Arbejds- og Socialministeriet, naar saadanne Arbejder paatænkes iværksat. Man har imidlertid ikke ment at burde instituere en saadan Indberetningspligt for samtlige offentlige Arbejder men alene for dem, der i første Række gaar ud paa at bekæmpe Arbejdsløsheden, medens man har fundet det rettest, at ordinære offentlige Arbejder iværksættes paa saadanne Tidspunkter og med den Arbejdskraft, som vedkommende iværksættende Myndighed selv finder bedst egnet. Da man er klar over, at der i det givne Tilfælde kan opstaa Tvivl om, hvorvidt en i den øvrige Lovgivning indeholdt Tilskudsbestemmelse eller om et ved særlig Bevilling ydet Tilskud kan siges at have Bekæmpelse af Arbejdsløsheden til væsentligt Formaal, har man foreslaaet, at Afgørelse herom træffes efter Samraad med vedkommende Fagminister.

Til § 2.

Bestemmelsen er et Udtryk for det i de almindelige Bemærkninger anførte om, at der bør gælde ensartede Regler for Henvisning af Arbejdskraft til samtlige offentlige Arbejder, der iværksættes med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal. Hertil kommer, at det offentlige bør have et større Indseende med, at Arbejder af den omhandlede Karakter i videst mulig Udstrækning kommer de ar-